

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. marts 2012 — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche og d'Action Urbaines ASBL mod Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)

(Sag C-567/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 2001/42/EF — vurdering af visse planer og programmers indvirkninger på miljøet — begrebet planer og programmer, som kræves ifølge love og administrative bestemmelser — dette direktivs anvendelse på en procedure til hel eller delvis ophævelse af en plan for arealanvendelse)

(2012/C 133/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: I Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche og d'Action Urbaines ASBL

Sagsøgt: Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour constitutionnelle — fortolkning af artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197, s. 30) — direktivets anvendelse på en procedure for hel eller delvis ophævelse af en plan for arealanvendelse — fortolkning af begrebet »planer og programmer« — udelukkelse af planer, hvis vedtagelse ikke er obligatorisk

Konklusion

- 1) Begrebet planer og programmer, »som kræves ifølge love og administrative bestemmelser«, i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, skal fortolkes således, at det ligeledes vedrører særlige planer for arealanvendelse, såsom de i den nationale lovgivning i hovedsagen omhandlede.
- 2) Artikel 2, litra a), i direktiv 2001/42 skal fortolkes således, at en procedure til hel eller delvis ophævelse af en plan for arealanvendelse, således som den, der er fastsat i artikel 58-63 i Code bruxellois de l'aménagement du territoire, som ændret ved bekendtgørelse af 14. maj 2009, i princippet falder ind under anvendelsesområdet for dette direktiv, hvorfor den er underlagt nævnte direktivs bestemmelser vedrørende miljøvurdering.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 26.2.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-574/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2004/18/EF — offentlige tjenesteydelseskontrakter — arkitekt- og ingeniørydelser — ydelser i form udkast, projektering og supervision vedrørende et projekt om sanering af en offentlig bygning — gennemførelse af projektet i flere faser af budgetmæssige årsager — kontraktsværdi)

(2012/C 133/13)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Wilms og C. Zadra, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze, N. Graf Vitzthum og J. Möller, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, 9 og 20, sammenholdt med artikel 23-55, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — Niedernhausen Kommunes overdragelse af flere arkitektudvalgte vedrørende et og samme bygge- og anlægsprojekt til et ingeniørfirma uden en udbudsprocedure på EU-plan — opdeling af den tildelte tjenesteydelse — fastsættelse af kontraktsværdien

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 2, 9 og 20, sammenholdt med artikel 23-55, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, idet Niedernhausen Kommune uden at have iværksat en udbudsprocedure på EU-plan tildelte en kontrakt om arkitektudvalgte vedrørende sanering af en i denne kommune beliggende offentlig bygning benævnt »Aulhalle«, hvis værdi oversteg tærskelværdien i dette direktivs artikel 7, litra b).
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 5.3.2011.